

systemet, desværre, maa jeg sige. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa det, det have jo ogsaa nogle af mine Meningsfæller talt om. Men saa længe vi have dette Tantiemesystem, er det aldeles givet, at naar de overordnede Embedsmænd faa Del i denne Tantieme, ville de falde for den Fristelse ogsaa at spare paa dette Omraade og derved misbyde de forskellige ikke fast ansatte Tjenestemænd. Hvis derfor Tantiemesystemet skal bibeholdes, er der saa meget mere Grund til, at der fra Rigsdagens eller Ministeriets Side bliver fastsat visse Minimumslønninger, hvorunder ingen af de højerestaaende Embedsmænd ude omkring paa Landet maa gaa, naar Talen er om at lønne visse ikke fast ansatte Tjenestemænd. Jeg vilde derfor gerne bede den højtærede Minister tage velvilligt mod denne Tanke og eventuelt udtale sig om, hvorvidt han kan gaa med til den.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Jørgensen: Det ærede Medlem, der nu satte sig (Valdemar Olsen), bebrejdede mig, at jeg hverken i Lønningsudvalget eller i Salen i Fjor havde talt om, hvem der skulde betale Forhøjelserne til de ministerielle Embedsmænd. Jeg vil sige, at den Forhøjelse, Ministeriets Embedsmænd fik i Fjor, betragter jeg som en Følge af de Lønningslove, vi havde faaet i 1902—03 og 1904 ved alle Etater, og det kunde ikke falde mig ind at tale om, hvem der skulde betale for dem, naar det Spørgsmaal ikke havde været rejst for de andres Vedkommende. Men noget helt andet er det, naar man nu skal begynde paa en ny Omgang saa hurtigt efter, at de andre Lønningsforbedringer ere blevne vedtagne. Saa kan der være Grund til at tale om, hvem der skal betale saa store Beløb, som her ere foreslaaede.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Det er de Udtalelser, som rettedes mod mig af det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen), som give

mig Anledning til en Bemærkning. Naar det ærede Medlem siger, at jeg i Fjor under Udvalgets Arbejde ved Behandlingen af de ministerielle Lønninger ikke tog Ordet for, at der skulde fastsættes et Tidspunkt for Revisionen af disse Love, medens jeg nu, da der foreligger Lønningslove for de 4 Etater og navnlig under Hensyn til, at disse Love særlig skulde have Bud til de lavere lønnede Tjenestemænd, ønsker en saadan Tidsfrist, og da der i en saadan Udtalelse ligger en Insinuation om, at jeg skulde interessere mig mere for de højere lønnede end for de lavere lønnede Tjenestemænd, vil jeg paa det allerbestemteste tilbagevise denne Insinuation som ganske uberettiget. Der var blandt de ministerielle Lønningsbestemmelser i Fjor Bestemmelser baade for de lavere lønnede og højere lønnede Tjenestemænd, og nøjagtig det samme er Tilfældet i Aar. Men der var den store Forskel, at det efter min Formening ikke var nødvendigt at fastsætte nogen Tidsgrænse for en Revision af de ministerielle Lønningslove, eftersom Kendsgerningerne da viste, at de Mænd, som disse Love skulde komme til gode, havde maattet vente fra 1870 til 1907, inden de fik nogen Lønningsforbedring, medens det, der her nu er Tale om, for en stor Del angaar Mænd, som i Løbet af de sidste Aar have faaet Lønningsforbedring, og for hvis Vedkommende der stadig har været Tale om Forandring af de en Gang tilstaaede Lønninger. Der er Forholdet et helt andet, og der kan der være Tale om — og efter min Mening god Grund til — at fastsætte en Tidsgrænse.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Olsen: Begge de ærede Medlemmer, som nu have haft Ordet for korte Bemærkninger, kan jeg henvise til, hvad det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) forleden Dag sagde om Loven af 1903, nemlig at det i denne Lov væsentlig var de højere lønnede, som fik Lønforhøjelse, og derved blev der gjort stor Uret, syntes det ham, mod de lavere lønnede Tjenestemænd. Altsaa kan det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jør-